

stummeinstitutter og det kongelige Blindeinstitut.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 137 ff., Udvalgets Betænkning i Tillæg B. Sp. 593 ff.)

Uden for Betænkningen, var der intet Ændringsforslag stillet.

Formanden: Da den højtærede Kultusminister er forhindret paa Grund af Sygdom, vil den højtærede Justitsminister overtage Kultusministerens Hverv.

Lovforslagets Paragraffer, de dertil stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Sagens Overgang til 3die Behandling sættes til Forhandling under et.

Ordføreren (Steffensen): Paa Udvalgets Vegne tillader jeg mig at anbefale det høje Ting at vedtage dette Lovforslag med nogle faa Ændringer, som vi have stillet. Udvalget har været ganske enig i Lovforslagets Grundtanke, at Lærere og Lærerinder ved de kongelige Døvstummeinstitutter og det kongelige Blindeinstitut bør have Pensionsberettigelse, og at denne bør skaffes dem derved, at der tilstaas dem kongelig Udnævnelse. Udvalget har blot paa et enkelt Punkt foreslaaet en Realitetsændring. Det er Ændringsforslag under Nr. 2 til Lovforslagets § 1, 2det Stk. I Lovforslaget foreslaas der meddelt Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet Bemyndigelse til at fastsætte, hvilke Betingelser der med Hensyn til forudgaaende Konstitution og i andre Henseender maa kræves, for at der kan meddeles de paa-gældende kongelig Udnævnelse. Grunden til, at denne Bestemmelse er affattet saaledes, er dels den, at der navnlig paa Døvstummeinstitutterne behøves en længere Prøvetid, som egentlig snarere er en Uddannelsesetid, idet de paa-gældende skulle lære at overvinde de særlige Vanskeligheder, der er ved at bibringe de dövstumme Kundskaber — dels den, at man har tænkt sig, at den Tid kan komme, da vi ligesom flere andre Lande ville kræve som Betingelse for at kunne faa Ansættelse i disse Stillinger, at paa-gældende skal underkaste sig en Prøve. Hvad det sidste angaar, mener Udvalget, at vi paa dette Tidspunkt kunne se bort derfra; finder man det hensigtsmæssigt senere at forlange denne Prøve, kan det altid ske. — Hvad det andet Punkt angaar, erkende vi

vel, at det er nødvendigt, at der gives Institutterne et vist Tidsrum, hvori de kunne have de paa-gældende til Oplæring og paa Prøve, men af Hensyn til dem, der indlade sig derpaa, finde vi det rigtigt, at der fastsættes en Grænse for, hvorlænge de kunne beholdes paa Prøve, inden de faa fast Ansættelse. Vi vilde finde det betænkeligt, om man f. Eks. kunde beholde dem 5—6 Aar paa denne Maade og endogsaa derefter kunde sige, at de ikke ere tjenlige til Stillingen. Udvalget mener, at naar der gives Institutterne en Prøvetid af 1—3 Aar, er der i den Henseende gjort tilstrækkeligt. Vort Forslag gaar derfor ud paa at ændre andet Stykke af § 1 derhen, at der efter 1 Aars Konstitution kan gives dem kongelig Udnævnelse, og at de efter 3 Aars Konstitution skulle have kongelig Udnævnelse eller fratræde Stillingen. Dette er, som sagt, den eneste Realitetsændring, vi foreslaa. — De øvrige Ændringer ere rent formelle. Jeg skal nævne, at Forslaget under Nr. 1 til § 1 første Stykke tilsigter at gøre det ganske klart, at vi kun agte at give kongelig Udnævnelse til dem, for hvem der i selve Loven af 1893 er fastsat Lønninger, derimod ikke til Gymnastiklærere, Musiklærere og andre saadanne, der lønnes af den runde Sum, der er fastsat i Loven. — Til § 3 er der foreslaaet en Ændring. Naar det nemlig der hedder, at for de fremtidig ansatte Lærere og Lærerinder kan den Tid, hvori vedkommende har været konstitueret, medtages ved Spørgsmaalet om Oprykning i Alderstillæg, have vi ønsket at undgaa dette Udtryk „kan“, da Meningen i Virkeligheden er, at Konstitutionstiden skal medregnes. Jeg tillader mig altsaa paa Udvalgets Vegne at anbefale Lovforslaget til Vedtagelse.

Justitsministeren (Goos): Jeg skal paa den fraværende Kultusministers Vegne udtale, at han ganske kan tiltræde de Ændringer, der ere foreslaaede. Det gælder særlig om den vigtigste, Ændringsforslag under Nr. 2, der maaske paa Grund af de særlige Forhold ved Døvstummeinstitutterne kunde tænkes at frembyde Betæneligheder, men som han er overbevist om virkelig ikke vil frembyde Betæneligheder, idet han mener, at det er heldigt, at der i Stedet for Lovforslagets rene Henstilling til Ministeriet sættes den bestemte Frist, her er Tale om. Han tiltræder altsaa Ændringsforslagene og betragter dem som Forbedringer.